

ความพร้อมและความต้องการจำเป็นของนิสิตระดับปริญญาตรี
ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
กรณีศึกษา วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เกษราภรณ์ คลังแสง*

(วันรับบทความ: 14 สิงหาคม 2562/ วันแก้ไขบทความ: 26 สิงหาคม 2562/ วันตอบรับบทความ: 28 สิงหาคม 2562)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพร้อมและความต้องการจำเป็นของนิสิตระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะการฟัง 2) ทักษะการพูด 3) ทักษะการอ่าน และ 4) ทักษะการเขียน จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 365 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentages) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าความต้องการจำเป็นตามสูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) ผลการวิจัย พบว่า การประเมินความพร้อม และ ความต้องการจำเป็นของนิสิตระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทั้ง 4 ด้าน นิสิตมีความพร้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.83$, S.D. = 0.71) และนิสิตมีความต้องการจำเป็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.90) ผลการวิเคราะห์ภาพรวมในการจัดลำดับความสำคัญด้านความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified} = 0.35) โดยเรียงลำดับความสำคัญด้านความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ทักษะการเขียน (PNI_{Modified} = 0.45) ทักษะการอ่าน (PNI_{Modified} = 0.38) ทักษะการพูด (PNI_{Modified} = 0.32) และทักษะการฟัง (PNI_{Modified} = 0.27) ตามลำดับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 1) ศึกษาวิจัยในนิสิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อเปรียบเทียบข้อมูล และนำมาปรับปรุงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในปัจจุบัน 2) ศึกษาวิจัยด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเว็บไซต์ต่าง ๆ และ 3) การวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความพร้อม/ ความต้องการจำเป็น/ ทักษะภาษาอังกฤษ

* เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Perceived readiness and Needs of Undergraduate Students in
Developing English skills under the liberalization of the ASEAN
Economic Community: Case study of College of Politics and
Governance Maharakham University

Katesaraporn Klungsaeng*

(Received Date: August 14, 2019, Revised Date: August 26, 2019, Accepted Date: August 28, 2019)

Abstract

This research attempts to study the perceived readiness and needs of Undergraduate Students at College of Politics and Governance in developing their English skills under the liberalization of the ASEAN Economic Community in 4 different skills: 1) listening skill; 2) speaking skill; 3) reading skill; and 4) writing skill from compilation of 365 samples. A 5-level scale questionnaire was utilized in this research. The data were analyzed by using Percentage, Percentages, Mean, Standard Deviation, and Required Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}). The research has found that in perceived readiness and needs of Undergraduate students of College of Politics and Governance in developing their English skills under the liberalization of the ASEAN Economic Community in 4 different skills, the overall outcome of students' readiness was at a moderate level ($\bar{x} = 2.83$, S.D. = 0.71) and students' needs were at a high level ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.90). The overall analysis outcome in prioritizing the needs assessment (PNI_{Modified} = 0.35) from the highest to the lowest is as follows: writing skill (PNI_{Modified} = 0.45), reading skill (PNI_{Modified} = 0.38), speaking skill (PNI_{Modified} = 0.32), and listening skill (PNI_{Modified} = 0.27). Suggestions for further research 1) Research in students who have already graduated To compare data And to improve the development of current English skills 2) Research in the use of English through various communication channels in daily life such as electronic media and websites. 3) Study qualitative research to make data analysis more efficient.

Keywords: Perceived readiness/ Needs assessment/ English skills

* General Administration Officer, College of Politics and Governance, Maharakham University

บทนำ

จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันรัฐบาลบังคับให้ทุกคนเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ทุกคนต้องเรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เข้าใจความแตกต่างของภาษา การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม ประเพณี และสามารถสื่อสารกับ ชาวต่างชาติได้ รวมทั้งช่วยให้เข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ง่ายและกว้างขึ้น

การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) (กิริฎา เกาพิจิตร, 2557) มีสาระสำคัญของความร่วมมือ 3 เรื่องหลัก คือ การสินค้า การบริการ และการลงทุน โดยมีเป้าหมายให้อาเซียนกลายเป็นตลาดการค้าและฐานการผลิตเดียวกัน (single market and product base) สนับสนุนให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน รวมถึงแรงงานฝีมือในประชาคมได้อย่างเสรี ส่งผลให้ภาษาอังกฤษ มีความสำคัญและจำเป็นมากขึ้น จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การเตรียมความพร้อมระหว่างการเรียนรู้ตลอดหลักสูตรการศึกษาให้กับนิสิตของวิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (กองทะเบียนและประมวลผล, 2559) ด้านสถานการณ์ภาพรวมของการเรียนการสอนโดยเน้นสื่อการสอนสองภาษาเข้ามาเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นิสิตเกิดการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง (listening) ทักษะการพูด (speaking) ทักษะการอ่าน (reading) และทักษะการเขียน (writing) เพื่อเข้าเสรีประชาคมอาเซียน จึงมีความสำคัญและจำเป็นยิ่ง

กองแผนงาน (2560) ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้มีการกำหนดให้นิสิตในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก เข้ารับการทดสอบความรู้ความสามารถ และทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ตามมาตรฐาน CEFR หรือเทียบเท่า ก่อนสำเร็จการศึกษา (MSU English Exit-Exam) วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนิสิต ในปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยการเมืองการปกครองวางแผน การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่นิสิตเพิ่มขึ้น โดยจัดโครงการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าทดสอบภาษาอังกฤษ (MSU English Exit Exam) ชมรม COPAG English Club กิจกรรมดูหนัง (Movie Club) ฟังเสียงสนทนาในห้องปฏิบัติการ (Sound Lab) เป็นต้น จากแผนการดำเนินการ และกิจกรรมดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้อง และตรงตามความต้องการของนิสิต จึงสนใจที่จะศึกษาความพร้อมและความต้องการจำเป็นของนิสิตระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาพัฒนาการจัดการบริหารหลักสูตร เป็นข้อเสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในอนาคตต่อไป รวมถึงเพื่อ

เป็นการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามกรอบของ TQF ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และสอดคล้องกับความต้องการของนิสิตอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์

เพื่อสำรวจความพร้อมและความต้องการจำเป็นของนิสิตระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะการฟัง 2) ทักษะการพูด 3) ทักษะการอ่าน และ 4) ทักษะการเขียน

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดด้านความต้องการ

พจนานุกรมในไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555) กล่าวถึง "ความต้องการ" ว่า หมายถึง ความอยากได้ ใคร่ได้ หรือประสงค์จะได้ และเมื่อเกิดความรู้สึกดังกล่าวจะทำให้ร่างกายเกิดการความขาดสมดุล เนื่องจากมีสิ่งเร้ามากระตุ้น มีแรงขับภายในเกิดขึ้นทำให้ร่างกายไม่อาจอยู่นิ่งต้องพยายามดิ้นรนและแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ เมื่อร่างกายได้รับตอบสนองแล้วร่างกายมนุษย์ก็กลับสู่ภาวะสมดุลอีกครั้งหนึ่งและก็จะเกิดความต้องการใหม่ๆ เกิดขึ้นมา ทดแทนวนเวียนอยู่ไม่มีที่สิ้นสุด

Maslow (อ้างถึงใน กัญญา สุวรรณแสง, 2538) เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปได้ เรียกว่า Hierarchy of Needs มี 5 ลำดับ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค รวมทั้งที่อยู่อาศัย ความต้องการเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน จึงมีความต้องการพื้นฐานขั้นแรกที่มนุษย์ทุกคนต้องบรรลุให้ได้ก่อน

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) หลังจากที่มนุษย์บรรลุความต้องการด้านร่างกายทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้วจะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตนเองเพิ่มขึ้นต่อไป

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and love needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้วมนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป

4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem needs) เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่งหลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและความเป็นเจ้าของแล้ว จะต้องการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้ายหลังจากที่ผ่านความต้องการความเป็นส่วนตัว เป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเองลดความต้องการภายนอกลง หันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมีและเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่ความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยาก เพราะต้องผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อนและต้องมีความเข้าใจในชีวิตเป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า ความต้องการจะถูกนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงาน หรือเป็นวิธีการสำหรับการบริหารจัดการ ให้บรรลุถึงการปรับปรุงแก้ไข เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตอบสนองความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคามได้ดียิ่งขึ้น

1.2 แนวคิดการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวานิช (2550) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) คือ กระบวนการรวบรวมสารสนเทศเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความสามารถที่คาดหวังและความสามารถที่เกิดขึ้นจริง จากนั้นทำการจัดลำดับความสำคัญของความแตกต่างนั้น กระบวนการประเมินความต้องการจำเป็น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identification) เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นทั้งหมดที่เกิดขึ้นในองค์กร เป็นการระบุปัญหาที่พบว่าจะประเมินเรื่องใด เพื่อวัตถุประสงค์ใด กลุ่มใดบ้างที่มีความเสี่ยง ปัจจัยช่วยเหลือมีอะไรบ้าง การตอบสนองต่อการช่วยเหลือเป็นอย่างไร แหล่งทรัพยากรและศักยภาพของปัจจัยช่วยเหลือ เช่น ชุมชน รัฐบาล เป็นอย่างไรบ้าง โดยออกแบบเก็บข้อมูลจะใช้วิธีใด ใช้กลยุทธ์ใดดำเนินการโดยมีวิธีการสำรวจงบประมาณ เวลา และตรวจสอบหน้าที่ความรับผิดชอบเดิมที่มีอยู่ ทบทวนสารสนเทศที่มี และสร้างคำถามการประเมินพิจารณาตัวแปรที่อาจมีผลกระทบต่อคำตอบและพิจารณาว่าใครจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลได้ดีที่สุด

2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) เพื่อวิเคราะห์ที่นำไปสู่การเกิดความต้องการจำเป็นนั้น ๆ โดยเทคนิคการวิเคราะห์การประเมินความต้องการจำเป็นที่เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ PNI_{Modified} โดยวิธี PNI_{Modified} เป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI โดยสูตร PNI เดิมคือ $(I - D) \times I$ กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น - ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง คูณด้วยค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง แต่สูตร (PNI) แบบปรับปรุง หรือ PNI_{Modified} เป็นสูตรที่ปรับปรุงโดยนงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช เป็นวิธีหาผลต่างของ (I-D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยช่วงที่ไม่กว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบเมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่มสูตร $PNI_{Modified} = (I - D)/D$

3. การกำหนดแนวทางการแก้ไข (Needs Solution) การกำหนดแนวทางแก้ไข เพื่อให้ความต้องการจำเป็นนั้นหมดไป สามารถใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม หรือการระดมสมอง การสัมภาษณ์ มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา

จากที่กล่าว การประเมินความต้องการจำเป็น คือ เครื่องมือในการบริหารที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปกำหนดแผนงานที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน และมีความชัดเจนในการดำเนินงาน สามารถนำทรัพยากรไปใช้ในการพัฒนางาน และสร้างความมั่นใจได้ว่าการปฏิบัติสนองความต้องการขององค์กรได้อย่างแท้จริง

1.3 ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาอังกฤษ

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมีทักษะที่สำคัญ 4 ทักษะ ดังนี้

1. ทักษะการฟัง การฟัง (Listening) การฟังภาษาเป็นจุดเริ่มต้นแห่งทักษะการเรียนรู้และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นจุดสำคัญในการเริ่มต้นการเรียนรู้ภาษา การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก และเป็นทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่ การพัฒนาทักษะอื่น ๆ คือ การพูด การอ่าน และการเขียน (ดวงเดือน แสงชัย, 2553, น.12 อ้างถึงใน พรพิมล ธิยา และธนากร ขำศรี, 2555) ในปัจจุบันมีสื่อต่าง ๆ ที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่มากมาย เช่น รายการโทรทัศน์ ประเภทสารคดีภาษาอังกฤษ บทสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ รายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ หรือเพลง ซึ่งบางรายการอาจมีคำแปลภาษาไทยกำกับด้วย

2. ทักษะการพูด การพูด (Speaking) หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้เกิดความหมาย การพูดเป็นการบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้พูด ผู้ฟัง และข้อมูล ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สอดคล้องและควบคู่ไปกับทักษะการฟังอยู่เสมอ เมื่อมีการพูดเกิดขึ้น ย่อมจะทำให้เกิดทักษะการฟังด้วย การพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารยิ่งกว่าการอ่านและการเขียน (ดวงเดือน แสงชัย, 2553, น. 22 อ้างถึงใน พรพิมล ธิยา และธนากร ขำศรี, 2555) เนื่องจากคนไทยมีวัฒนธรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงอาจเป็นทักษะที่ดูเหมือนค่อนข้างจะยากในด้านของการออกเสียงหรือสำเนียงให้ถูกต้อง แต่หากผู้เรียนมีความพยายามหมั่นฝึกฝนบ่อย ๆ ก็อาจจะสามารถทำได้ดีเช่นเดียวกัน ผู้เรียนควรให้ความสำคัญต่อการพยายามสื่อสารให้ได้ความหมายมากที่สุด องค์ประกอบสำคัญ นอกจากเสียงหรือสำเนียงแล้ว ได้แก่ ศัพท์ ไวยากรณ์ ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตลอดจนการใช้กริยา ท่าทาง ประกอบในการสื่อสาร

3. ทักษะการอ่าน การอ่าน (Reading) คือ ความสามารถในการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ การรับรู้ข้อความ การรับรู้ความหมายจากเครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ การรับรู้ข้อความ เข้าใจเรื่องราวตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนเป็นการอ่านที่ดีและได้ประโยชน์อย่างแท้จริง (กรมวิชาการ, 2541) การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษควรเริ่มจากการอ่านหนังสือที่มีรูปประโยคง่าย ๆ ศัพท์ง่าย ๆ ก่อน เมื่อเข้าใจดีขึ้นก็เพิ่มความยากของศัพท์ให้มากขึ้น และประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนขึ้น การเลือกอ่านบทความ

ภาษาอังกฤษหัวข้อที่ตรงกับความสนใจ เช่น เรื่องท่องเที่ยว อาหาร ดนตรี ศิลปะ จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้คุณอยู่กับการฝึกภาษาอังกฤษได้ยาวนานยิ่งขึ้น ในปัจจุบันมีบทความตามเว็บไซต์ นิตยสารออนไลน์ให้เลือกอ่านฟรีมากมาย

4. ทักษะการเขียน การเขียน (Writing) (มะลิ มกรามณี, 2553, น.67 อ้างถึงในกรมวิชาการ, 2541) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสื่อสารเรื่องราวความคิดหรือลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้สื่อสารต้องถ่ายทอดไปยังผู้รับ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจะต้องอาศัยความเข้าใจโครงสร้างภาษาอย่างถูกต้อง รู้ศัพท์ สำนวน รูปแบบ ประโยค ไวยากรณ์ และเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ ผู้เรียนจะต้องหมั่นฝึกฝนและหัดเขียนอยู่เสมอ นอกจากนั้นการเขียนและการอ่านเป็นทักษะที่เชื่อมโยงกัน หากผู้เรียนมีประสบการณ์ในการอ่านมาก จะเห็นรูปแบบวิธีเขียน แนวคิดในการสื่อสารของผู้เขียน ซึ่งจะช่วยให้มีแบบอย่างสำหรับการเขียนสำหรับตนเองมากขึ้นด้วย

1.4 การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมอาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) (กรมอาเซียน, 2561) เป็นองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีวัตถุประสงค์หลัก 7 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร
4. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
5. ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
6. ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
7. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

1.5 การประเมินแผนการปฏิบัติราชการและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

กองแผนงาน (2560) ตามยุทธศาสตร์การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพภายใต้การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่ทันสมัยตามเกณฑ์คุณภาพและมาตรฐานของชาติและสากล รวมทั้งมีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำหนดให้นิสิตในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก เข้ารับการทดสอบความรู้ความสามารถ และทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ตามมาตรฐาน CEFR หรือเทียบเท่า ก่อนสำเร็จการศึกษา (MSU English Exit-Exam) เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถสื่อสาร และเชื่อมโยงกับนานาชาติ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการพัฒนา

ทักษะภาษาอังกฤษให้กับนิสิต โดยจัดโครงการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าทดสอบภาษาอังกฤษ (MSU English Exit Exam) รวมถึงจัดโครงการแลกเปลี่ยนนิสิต ณ UP (University of the Philippines) ภายใต้ ASEAN Mobility Program for COPAG Students เพื่อส่งเสริมและสร้างแรงบันดาลใจแก่นิสิตในการเดินทางไปศึกษาแลกเปลี่ยนในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก

จากการดำเนินกิจกรรมในครั้งนั้นนิสิตที่เข้าร่วมโครงการได้ถอดบทเรียนทั้งโอกาสและอุปสรรคในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ จนนำไปสู่แนวความคิดการขยายการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไปยังนิสิตคนอื่น ๆ จนเกิดเป็นชมรม COPAG English Club โดยมีอาจารย์ชาวต่างชาติทำหน้าที่เป็นผู้ประสานกิจกรรม เพื่อให้นิสิตได้ใช้ภาษากับเจ้าของภาษาโดยตรง เพื่อพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยกิจกรรมประกอบด้วย การแนะนำตัว การเล่นเกมสื่อบัคคำศัพท์ภาษาอังกฤษ การฝึกทักษะการพูดตามสถานการณ์จำลอง และการฝึกวิพากษ์สถานการณ์ในปัจจุบัน เช่น การเลือกตั้งอเมริกา เป็นต้น ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการ COPAG English Club นิสิตได้สะท้อนผ่านการถอดบทเรียนว่ามีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยปัจจัยหลักของโครงการที่ทำให้มีทักษะเพิ่มขึ้นได้แก่ 1) มีการสร้างพื้นที่ในการใช้ภาษาอังกฤษในวิทยาลัยเพิ่มขึ้น 2) การได้พูดคุยกับเจ้าของภาษาโดยตรง ทำให้มีความกล้าในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น 3) มีระบบ coaching ระหว่างรุ่น และอาจารย์คอยช่วยให้คำแนะนำในการใช้ภาษาอังกฤษ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และฉัตรลลิกา มหาพูนทอง (2550) ศึกษาการศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 224 คน นักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ ผลวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโทผลประเมินสอบ KMIT-Test ได้ระดับต่ำในภาพรวม และมีจำนวนนักศึกษาน้อยมากที่สอบผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของแต่ละตอน สำหรับความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ ให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ ในแง่ของปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงาน ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ กับชาวต่างประเทศได้ และไม่มีเวลาทบทวน หรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน

สุภาวดี เจริญวานิช (2556) ศึกษาเรื่องวิกฤตการณ์การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษา ของนักศึกษาพยาบาลเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศ

ผู้ร่วมริเริ่มการก่อตั้งประชาคมอาเซียนตั้งแต่ปี 2510 ซึ่งจะรวมตัวกันอย่างสมบูรณ์ในปี 2558 มีผลให้เกิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มุ่งหมายให้มีฐานการผลิตร่วมในตลาดเดียว การเคลื่อนย้ายภาคธุรกิจและภาคบริการ รวมถึงมีการเคลื่อนย้ายแรงงานที่สำคัญใน 7 กลุ่มอาชีพ คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรกรรม สถาปัตยกรรม ช่างสำรวจ และนักบัญชี เป็นไปอย่างเสรี วิชาชีพทางการพยาบาล ควรมีการตื่นตัวและปรับตัวเพื่อการเตรียมพร้อมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษา ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาของเพื่อนบ้านในอาเซียน 10 ประเทศ เพื่อเพิ่มโอกาสในการต่อรองเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพพยาบาลทั้งในและนอกประเทศ สถาบันการศึกษาพยาบาลซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการผลิตพยาบาลที่มีศักยภาพในการทำงานให้บริการสุขภาพได้ดีในสังคม โดยให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาของนักศึกษาพยาบาลไทย เพื่อที่จะสร้างพยาบาลไทยจึงควรตื่นตัวและเตรียมความพร้อมให้มีความสามารถทั้งทางด้านวิชาชีพและด้านภาษา เพื่อความได้เปรียบในการแข่งขันในประชาคมอาเซียนและสังคมโลก

อดิศักดิ์ ย่อมเยา (2560) ศึกษาปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลาง และโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย พบว่างานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นและความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับพยาบาลวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพทำงานในโรงพยาบาลขนาดกลาง และโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย 286 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้บริการชาวต่างชาติในแต่ละทักษะในภาพรวมมีปัญหาในระดับมากในทุกทักษะ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้บริการชาวต่างชาติ เนื่องจากทักษะการฟัง ($\bar{x} = 3.81$) ปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้มารับบริการชาวต่างชาติ เนื่องจากทักษะการพูด ($\bar{x} = 3.73$) ปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้มารับบริการชาวต่างชาติ เนื่องจากทักษะการเขียน ($\bar{x} = 3.69$) และ ปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้มารับบริการชาวต่างชาติเนื่องจากทักษะการอ่าน ($\bar{x} = 3.49$) และในแง่ความต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชาชีพในภาพรวม มีความต้องการในระดับมากในทุกทักษะ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด ($\bar{x} = 4.34$) ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง ($\bar{x} = 4.27$) ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ($\bar{x} = 4.09$) และความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน ($\bar{x} = 4.06$)

กระบวนการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อประเมินความพร้อมและความต้องการจำเป็นของนิสิตระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะการฟัง 2) ทักษะการพูด 3) ทักษะ การอ่าน และ 4) ทักษะการเขียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1- 4 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระบบปกติและระบบพิเศษ จากระบบ MIS มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2561) จำนวนนิสิตปัจจุบันแยกตามชั้นปี จำนวนทั้งสิ้น 4,082 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากทราบจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่แน่นอน ผู้วิจัยใช้สูตรของใช้สูตรทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1973, p.125 อ้างถึงใน สุทธนู ศรีไสย, 2551) กำหนดขอบเขตความคลาดเคลื่อน 0.05

สูตรการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้คือ

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับให้มีได้

$$n = \frac{4,082}{1+4,036 (0.05)^2}$$

$$n = 364$$

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับเป็นจำนวน 365 คน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนิสิตที่เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีที่ 1- 4

ชั้นปี	จำนวนนิสิตทั้งหมด	หน่วยตัวอย่าง
1	1,100	97
2	1,027	92
3	1,007	91
4	948	85
รวม	4,082	365

เมื่อทำการแบ่งสัดส่วนตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์และจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) ของสุวิมล ว่องวานิช (2550) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตร $PNI_{Modified} = (I-D)/D$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 365 คน สามารถสรุปดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 70.14 และเป็นเพศชาย จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.86 ตามลำดับ

จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนิสิตสาขารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 122 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.42 รองลงมาสาขาการเมืองการปกครอง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.15 ลำดับที่สามสาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.51 และลำดับที่สี่สาขาสิทธิมนุษยชนศึกษา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 ตามลำดับ

จำแนกตามชั้นปี พบว่า เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.58 รองลงมา เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.21 ลำดับที่สาม เป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 24.93 และลำดับที่สี่ เป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.29

จำแนกตามระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 75.89 รองลงมา คือ ระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษ 5 - 10 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 21.92 และลำดับที่สาม ระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.19 ตามลำดับ

จำแนกตามการฝึกฝนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยจัดลำดับตามประเด็นการเลือกการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษที่นิสิตใช้ในการฝึกฝนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในแต่ละประเด็น 3 ลำดับ พบว่า ลำดับแรก ฟังเพลงภาษาอังกฤษ จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 67.67 รองลงมาการดูภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 49.59 ลำดับที่สามค้นหาข้อมูลจากเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.67 ตามลำดับ

จำแนกตามความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ลำดับ พบว่า ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากความสนใจ จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 55.07 รองลงมาต้องการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากการเรียน จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.73 และไม่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเลย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.21 ตามลำดับ

จำแนกตามรายวิชาที่ต้องการเรียนที่สุด 3 ลำดับ พบว่า นิสิตมีความต้องการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 55.89 รองลงมาต้องการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.77 ลำดับที่สาม ต้องการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักรัฐศาสตร์ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.04 และต้องการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อความมุ่งหมายเฉพาะด้าน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 ตามลำดับ

จำแนกตามทักษะภาษาอังกฤษที่ต้องการเรียน ใน 4 ทักษะ โดยการเลือกตอบในแต่ละทักษะ โดยจัดลำดับความต้องการจากมากไปหาน้อย พบว่า นิสิตมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 55.34 รองลงมา คือ ทักษะการฟังอยู่ในระดับมาก จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 43.01 ลำดับที่สาม คือ ทักษะการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 45.21 และลำดับที่สี่ คือ ทักษะการเขียนอยู่ในระดับน้อย จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 55.89

จำแนกตามเวลาที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (จำนวนวันต่อสัปดาห์) 3 ลำดับ พบว่า นิสิตมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 36.16 รองลงมานิสิตมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 2 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 32.88 ลำดับที่สาม นิสิตมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 5 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.42 ตามลำดับ

จำแนกตามเวลาที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ (จำนวนชั่วโมงต่อวัน) 3 ลำดับ พบว่า นิสิตมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 2 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 55.34 รองลงมานิสิตมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 27.95 ลำดับที่สาม นิสิตมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 1 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.41 ตามลำดับ

จำแนกตามช่วงเวลาที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ลำดับ พบว่า ลำดับแรกนิสิตต้องการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างเวลา 10.00-12.00 น. จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 35.62 รองลงมานิสิตต้องการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างเวลา 08.00-10.00 น. จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.07 ลำดับที่สามนิสิตต้องการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างเวลา 13.00-15.00 น. จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 ตามลำดับ

จำแนกตามขนาดความจุของห้องเรียนภาษาอังกฤษ 3 ลำดับ พบว่า ลำดับแรกนิสิตต้องการห้องเรียนภาษาอังกฤษที่มีขนาดความจุจำนวน 40 คนต่อห้อง จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 64.11 รองลงมานิสิตต้องการห้องเรียนภาษาอังกฤษที่มีขนาดความจุจำนวน 60 คนต่อห้อง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.73 ลำดับที่สามนิสิตต้องการห้องเรียนภาษาอังกฤษที่มีขนาดความจุจำนวน 80 คนต่อห้อง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.22 ตามลำดับ

จำแนกตามภาษาที่ใช้ในการสอน พบว่า ลำดับแรกนิสิตต้องการใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ มีภาษาไทยบ้าง จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 55.34 รองลงมานิสิตต้องการใช้ภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ มีภาษาอังกฤษบ้าง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 29.32 ลำดับที่สามนิสิตต้องการใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.23 และลำดับที่สี่นิสิตต้องการใช้ภาษาไทยเท่านั้น จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.11 ตามลำดับ

จำแนกตามการทำกิจกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า ลำดับแรกนิสิตต้องการทำกิจกรรม ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นกลุ่ม จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 44.38 รองลงมานิสิตต้องการทำกิจกรรม ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นคู่ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.82 ลำดับที่สามนิสิตต้องการทำกิจกรรม ในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งชั้นเรียน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 และลำดับที่สี่นิสิตต้องการทำกิจกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษคนเดียว จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.89 ตามลำดับ

จำแนกตามการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ประเภทของสื่อ โดยจัดลำดับตามประเด็นการเลือก การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ประเภทของสื่อการสอนในแต่ละประเด็น 3 ลำดับ พบว่า ลำดับแรก สื่อออนไลน์/ สื่ออินเทอร์เน็ต จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 51.23 รองลงมาเอกสารประกอบการสอน/บทความ จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 50.96 ลำดับที่สาม VCD/VDO จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 39.18 ตามลำดับ

จำแนกตามหัวข้อที่ต้องการเรียน 3 ลำดับ พบว่า ลำดับแรกนิสิตต้องการเรียนภาษาอังกฤษ ในหัวข้อการสื่อสาร จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมานิสิตต้องการเรียนภาษาอังกฤษ ในหัวข้อการเมือง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ลำดับที่สามนิสิตต้องการเรียนภาษาอังกฤษ ในหัวข้อการท่องเที่ยว จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 ตามลำดับ

จำแนกตามกิจกรรมที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยการเลือกตอบจัดลำดับในแต่ละกิจกรรมที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ลำดับที่ 1- 3 พบว่า นิสิตนิสิตเลือกในกิจกรรมการฝึกสนทนา อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 75.07 รองลงมาคือ นิสิตเลือกในกิจกรรมการเล่นเกมส์เกี่ยวกับภาษา อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.21 และลำดับที่สาม คือ นิสิตเลือกในกิจกรรมการทำกิจกรรมกลุ่ม อยู่ในระดับน้อย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.56

จำแนกตามกิจกรรมและความต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมโครงการที่วิทยาลัยฯ/มหาวิทยาลัย จัดเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยจัดลำดับตามกิจกรรมและความต้องการเข้าร่วมในกิจกรรม โครงการที่วิทยาลัยฯ/มหาวิทยาลัยจัดเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในแต่ละประเด็น 3 ลำดับ พบว่า ลำดับแรก นิสิตต้องการเข้าร่วมโครงการ COPAG ENGLISH CLUB จำนวน 195 คน คิดเป็น ร้อยละ 53.42 รองลงมานิสิตต้องการเข้าร่วมโครงการ COPAG ENGLISH CAMP จำนวน 167 คน คิดเป็น

ร้อยละ 45.75 ลำดับที่สามนิสิตต้องการเข้าร่วมโครงการ MSU English Exit Exam จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความพร้อม และความต้องการจำเป็นของนิสิตระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการเมืองการปกครอง ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 2 ด้านทักษะการฟัง

ประเด็นความพร้อม และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ความพร้อม			ความต้องการจำเป็น			PNI	ลำดับ
	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ		
1. ทักษะการฟัง								
1.1 การฟังการสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	3.05	1.04	ปานกลาง	4.05	1.03	มาก	0.33	2
1.2 การฟังสำเนียงการออกเสียง คำข้อความ ประโยคภาษาอังกฤษ	2.98	1.01	ปานกลาง	4.01	1.06	มาก	0.35	1
1.3 การรับข่าวสารภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ วิทยุ วีดีโอ เว็บไซต์	3.01	1.03	ปานกลาง	3.88	1.04	มาก	0.29	4
1.4 การรับฟังบรรยาย หรือการฟังการนำเสนอผลงานภาษาอังกฤษ	2.94	1.00	ปานกลาง	3.81	1.05	มาก	0.30	3
1.5 การฟังเพลงภาษาอังกฤษ และฝึกความเข้าใจในเนื้อหาของเพลง	3.40	1.09	ปานกลาง	4.01	1.03	มาก	0.18	8
1.6 การฝึกความเข้าใจในการชมภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ หรือสารคดีภาษาอังกฤษ	3.28	1.05	ปานกลาง	4.01	1.02	มาก	0.22	7
1.7 การฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย	3.03	0.94	ปานกลาง	3.79	1.06	มาก	0.25	5
1.8 การฟังสารภาษาอังกฤษจากบุคคลและจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์	3.06	0.94	ปานกลาง	3.84	1.11	มาก	0.25	5
รวม	3.09	0.77	ปานกลาง	3.93	0.90	มาก	0.27	-

จากตารางที่ 2 พบว่า ด้านทักษะการฟัง ในภาพรวมนิสิตมีความพร้อมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$, S.D. = 0.77) และมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D.=0.90) ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญด้านความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified} = 0.27) เมื่อวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญด้านความต้องการ

จำเป็น (PNI_{Modified}) ตามประเด็นสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกการฟังสำเนียงการออกเสียง คำ ข้อความ ประโยคภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.35) รองลงมา การฟังการสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (PNI_{Modified} = 0.33) ลำดับที่สาม การรับฟังบรรยายหรือการฟังการนำเสนอผลงานภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.30) ลำดับที่สี่ การรับข่าวสารภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ วิทยุ วีดีโอ เว็บไซต์ (PNI_{Modified} = 0.29) ลำดับที่ห้า การฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย และการฟังสารภาษาอังกฤษจากบุคคล และจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (PNI_{Modified} = 0.25) ลำดับที่เจ็ด การฝึกความเข้าใจในการชมภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ หรือสารคดีภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.22) ลำดับที่แปด การฟังเพลงภาษาอังกฤษ และฝึกความเข้าใจในเนื้อหาของเพลง (PNI_{Modified} = 0.18)

ตารางที่ 3 ด้านทักษะการพูด

ความพร้อม และความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ความพร้อม			ความต้องการจำเป็น			PNI	ลำดับ
	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ		
2. ทักษะการพูด								
2.1 การถามและการตอบโดยใช้ ภาษาอังกฤษในห้องเรียน	2.78	0.99	ปานกลาง	3.85	1.09	มาก	0.38	1
2.2 การสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน	2.98	1.03	ปานกลาง	3.99	1.05	มาก	0.34	5
2.3 การนำเสนอโดยใช้ภาษาอังกฤษ หน้าชั้นเรียน	2.65	0.99	ปานกลาง	3.65	1.19	มาก	0.38	1
2.4 การสนทนากับเพื่อนต่างชาติ หรือ อาจารย์ต่างชาติ	2.89	1.11	ปานกลาง	3.86	1.10	มาก	0.34	5
2.5 การแสดงบทบาทสมมุติโดยใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	2.69	1.05	ปานกลาง	3.68	1.14	มาก	0.37	3
2.6 การเล่นเกมส์ บัตรคำ ใ้คำโดยใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	3.13	1.10	ปานกลาง	3.86	1.11	มาก	0.23	9
2.7 การฝึกร้องเพลงภาษาอังกฤษ	3.16	1.13	ปานกลาง	3.91	1.08	มาก	0.24	8
2.8 การฝึกทักษะการพูดตาม สถานการณ์จำลองโดยใช้ภาษาอังกฤษ	2.99	1.00	ปานกลาง	3.82	1.07	มาก	0.28	7
2.9 การฝึกวิพากษ์สถานการณ์ใน ปัจจุบันโดยใช้ภาษาอังกฤษ	2.75	1.09	ปานกลาง	3.73	1.11	มาก	0.36	4
รวม	2.89	0.81	ปานกลาง	3.82	0.95	มาก	0.32	-

จากตารางที่ พบว่า ด้านทักษะการพูด ในภาพรวมนิสิตมีความพร้อมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้ การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.89$, S.D. = 0.81) และมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.95) ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญด้านความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified} = 0.32) เมื่อวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญด้านความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) ตามประเด็นสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรกการถามและการตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน และการนำเสนอโดยใช้ภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน (PNI_{Modified} = 0.38) รองลงมา การแสดงบทบาทสมมติโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (PNI_{Modified} = 0.37) ลำดับที่สี่ การฝึกวิพากษ์สถานการณ์ในปัจจุบันโดยใช้ภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.36) ลำดับที่ห้า การสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และการสนทนากับเพื่อนต่างชาติ หรืออาจารย์ต่างชาติ (PNI_{Modified} = 0.34) ลำดับที่เจ็ด การฝึกทักษะการพูดตามสถานการณ์จำลองโดยใช้ภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.28) ลำดับที่แปด การฝึกร้องเพลงภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.24) ลำดับที่เก้า การเล่นเกมส์ บัตรคำ ใ้คำโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (PNI_{Modified} = 0.23)

ตารางที่ 4 ด้านทักษะการอ่าน

ความพร้อม และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ความพร้อม			ความต้องการจำเป็น			PNI	ลำดับ
	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ		
3. ทักษะการอ่าน								
3.1 การอ่านบทความ เอกสารวิชาการ นิตยสาร หรือหนังสือภาษาอังกฤษ	2.79	0.97	ปานกลาง	3.79	1.05	มาก	0.36	5
3.2 การอ่านภาษาอังกฤษเร็ว	2.63	1.06	ปานกลาง	3.79	1.12	มาก	0.44	1
3.3 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ	2.79	1.06	ปานกลาง	3.88	1.07	มาก	0.39	4
3.4 การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์	2.63	1.02	ปานกลาง	3.76	1.11	มาก	0.43	2
3.5 การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท	2.80	1.01	ปานกลาง	3.94	1.04	มาก	0.41	3
3.6 การอ่านอีเมลล์ภาษาอังกฤษ	2.77	0.98	ปานกลาง	3.73	1.09	มาก	0.35	6
3.7 การอ่านข่าวภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ หรือจากเว็บไซต์ต่างประเทศ	2.88	1.00	ปานกลาง	3.82	1.10	มาก	0.33	7
รวม	2.76	0.83	ปานกลาง	3.82	0.98	มาก	0.38	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ด้านทักษะการอ่าน ในภาพรวมนิสิตมีความพร้อมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้ การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.76$, S.D. = 0.83) และมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.98) ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญด้านความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified} = 0.38) เมื่อวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญด้านความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) ตามประเด็นสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรก การอ่านภาษาอังกฤษเร็ว (PNI_{Modified} = 0.44) รองลงมา การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ (PNI_{Modified} = 0.43) ลำดับที่สาม การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท (PNI_{Modified} = 0.41) ลำดับที่สี่ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ (PNI_{Modified} = 0.39) ลำดับที่ห้า การอ่านบทความ เอกสารวิชาการ นิตยสาร หรือหนังสือภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.36) ลำดับที่หก การอ่านอีเมลภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.35) ลำดับที่เจ็ด การอ่านข่าวภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ หรือจากเว็บไซต์ต่างประเทศ (PNI_{Modified} = 0.33)

ตารางที่ 5 ด้านทักษะการเขียน

ความพร้อม และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ความพร้อม			ความต้องการจำเป็น			PNI	ลำดับ
	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ	(\bar{x})	(S.D.)	ระดับ		
4. ทักษะการเขียน								
4.1 การทบทวนหลักไวยากรณ์สำหรับการเขียนภาษาอังกฤษ	2.76	1.01	ปานกลาง	3.88	1.05	มาก	0.41	6
4.2 การเขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ	2.67	1.03	ปานกลาง	3.76	1.13	มาก	0.41	6
4.3 การเขียนเรียงความเป็นภาษาอังกฤษ	2.48	1.02	ปานกลาง	3.73	1.15	มาก	0.50	1
4.4 การเขียนบันทึกย่อเป็นภาษาอังกฤษจากการฟังบรรยาย	2.49	1.02	ปานกลาง	3.67	1.16	มาก	0.47	4
4.5 การเขียนบันทึกย่อเป็นภาษาอังกฤษจากบทความ เอกสารวิชาการ หรือหนังสือ	2.50	1.04	ปานกลาง	3.70	1.15	มาก	0.48	3
4.6 การเขียนอีเมลตอบโต้เป็นภาษาอังกฤษ	2.51	1.02	ปานกลาง	3.73	1.15	มาก	0.49	2
4.7 การเขียนประวัติย่อเป็นภาษาอังกฤษ (Resume)	2.76	1.13	ปานกลาง	3.95	1.08	มาก	0.43	5
รวม	2.60	0.87	ปานกลาง	3.77	1.01	มาก	0.45	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ด้านทักษะการเขียน ในภาพรวมนิสิตมีความพร้อมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้ การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.60$, S.D. = 0.87) และมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D.=1.01) ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญด้านความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified} = 0.45) เมื่อวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญด้านความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) ตามประเด็นสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับแรก การเขียนเรียงความเป็นภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.50) รองลงมา การเขียนอีเมลตอบโต้เป็นภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.49) ลำดับที่สาม การเขียนบันทึกย่อเป็นภาษาอังกฤษจากบทความ เอกสารวิชาการหรือหนังสือ (PNI_{Modified} = 0.48) ลำดับที่สี่ การเขียนบันทึกย่อเป็นภาษาอังกฤษจากการฟังบรรยาย (PNI_{Modified} = 0.47) ลำดับที่ห้า การเขียนประวัติย่อเป็นภาษาอังกฤษ (Resume) (PNI_{Modified} = 0.43) ลำดับที่หก การทบทวนหลักไวยากรณ์สำหรับการเขียนภาษาอังกฤษ และการเขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ (PNI_{Modified} = 0.41)

อภิปรายผล

1) ทักษะการฟัง พบว่า นิสิตมีความต้องการจำเป็นในการฟังสำเนียงการออกเสียง คำข้อความ ประโยคภาษาอังกฤษ รองลงมาการฟังการสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ลำดับที่สามการรับฟังบรรยาย หรือการฟังการนำเสนอผลงานภาษาอังกฤษ ลำดับที่สี่การรับข่าวสารภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ วิทยุ วีดีโอ เว็บไซต์ ลำดับที่ห้าการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย และการ ฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเท่านั้น ลำดับที่เจ็ดการฝึกความเข้าใจ ในการชมภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ หรือสารคดีภาษาอังกฤษ และลำดับที่แปดการฟังเพลงภาษาอังกฤษ และฝึกความเข้าใจในเนื้อหาของเพลงตามลำดับ ซึ่งให้เห็นว่าทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะหากผู้ฟังมีทักษะการฟังที่ดี ย่อมส่งเสริมให้ทักษะการพูดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิมล ธิยา และธนากร ขำศรี (2555) ที่กล่าวว่า ถ้านักศึกษาได้รับการฝึกทักษะการฟัง ไม่เพียงพอจะมีผลทำให้ไม่สามารถใช้ภาษาในการสนทนาได้ การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก ในขณะเดียวกันจากงานวิจัยของวิภาดา พูลศักดิ์วรสาร (2560) กล่าวว่า การร้องเพลงเป็นวัฒนธรรมของคริสต์ศาสนาที่พิธีกรรมต่าง ๆ ต้องเกี่ยวข้องกับเพลงโดยเฉพาะการร้องเพลงภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหา และความหมายที่นักศึกษาต้องการที่จะทราบความหมายของเพลงเหล่านั้นด้วย และงานวิจัยของสุวรรณี พันธุ์พริกส์ และฉลิลิกา มหาพูนทอง (2560) กล่าวถึง ความต้องการในการพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกว่าต้องการที่จะเข้าใจการบรรยาย ข้อมูลข่าวสาร การสนทนาต่าง ๆ แต่เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับการติดต่อสื่อสารด้วยการสนทนา และมีความรู้เรื่องคำศัพท์ไม่เพียงพอจึงไม่สามารถตีความได้ และงานวิจัยของปองศักดิ์ ศรีสืบ และปัญชสิ วาสนสมสิทธิ์ (2553) กล่าวว่า การจัดการ

เรียนการสอนในการเรียนรู้ภาษาให้กับนักเรียน โดยการการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น ภาพยนตร์ เพลง

2) ทักษะการพูด พบว่า นิสิตมีความต้องการจำเป็นในการถามและการตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน และการนำเสนอโดยใช้ภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียน รองลงมา การแสดงบทบาทสมมติโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ลำดับที่สาม การฝึกอภิพาทษสถานการณ์ในปัจจุบันโดยใช้ภาษาอังกฤษเท่ากัน ลำดับที่ห้า การสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และการสนทนากับเพื่อนต่างชาติหรืออาจารย์ต่างชาติ เท่ากัน ลำดับที่เจ็ด การฝึกทักษะการพูดตามสถานการณ์จำลองโดยใช้ภาษาอังกฤษ ลำดับที่แปด การฝึกร้องเพลงภาษาอังกฤษ และลำดับที่เก้า การเล่นเกมส์ บัตรคำ ใบบัตร โดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ตามลำดับ การพูดจึงเป็นพฤติกรรมทางด้านการแสดงออก ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สอดคล้องและควบคู่ไปกับทักษะการฟังอยู่เสมอ เมื่อมีการพูดเกิดขึ้นย่อมจะทำให้เกิดทักษะการฟังด้วย สอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535, น.167 อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย พฤกษาศิลป์, 2548) ได้ให้ความสำคัญกับทักษะการพูดไว้ว่า เป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด เพราะผู้ที่พูดอังกฤษได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ และงานวิจัยของ ณีภูธรณี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี (2557) กล่าวว่า นักศึกษาสามารถพัฒนาด้วยตนเอง ได้แก่ การดูภาพยนตร์ และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนงานวิจัยของ สุวรรณิ พันธุ์พริกส์ และฉลลิกามหาพูนทอง (2560) กล่าวถึง ความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกว่า นักศึกษาต้องการสนทนากับลูกค้า และเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถสรุปความจากข้อมูลที่ได้ฟัง การบรรยาย การนำเสนอผลงาน และข้อมูลต่าง ๆ ในขณะเดียวกันงานวิจัยของ ณตพล ศุภณัฐเศรษฐกุล (2557) ชี้ให้เห็นความสำคัญในการเรียนการสอนควรสนับสนุนให้นักศึกษามีโอกาสฝึกปฏิบัติทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มากขึ้น โดยอาจสอดแทรกเป็นกิจกรรมหนึ่งในการเรียนการสอนของรายวิชา ตัวอย่างเช่น การนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

3) ทักษะการอ่าน พบว่า นิสิตมีความต้องการจำเป็นในการอ่านภาษาอังกฤษเร็ว รองลงมา การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ ลำดับที่สาม การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบท ลำดับที่สี่ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ ลำดับที่ห้า การอ่านบทความ เอกสารวิชาการ นิตยสาร หรือหนังสือภาษาอังกฤษ ลำดับที่หก การอ่านอีเมลล์ภาษาอังกฤษ และลำดับที่เจ็ด การอ่านข่าวภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ หรือจากเว็บไซต์ต่างประเทศ ตามลำดับ ซึ่งความสารถในการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงควรเริ่มจากการอ่านหนังสือที่มีรูปประโยคง่าย ๆ ศัพท์ง่าย ๆ ก่อน เมื่อเข้าใจดีขึ้นก็เพิ่มความยากของศัพท์ให้มากขึ้น และประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนขึ้น การเลือกอ่านบทความภาษาอังกฤษหัวข้อที่ตรงกับความสนใจ สอดคล้อง

งานวิจัยของสุวรรณีย์ พันธุ์พริกส์ และ ภัลลิกา มหาพูนทอง (2560) กล่าวถึง ความต้องการในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกว่า นักศึกษาต้องการอ่านหนังสือ เอกสาร ผลการทดลอง โครงการงาน บทคัดย่อ รายงาน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียน แต่โดยส่วนใหญ่ต้องอาศัยความเข้าใจโครงสร้าง และคำศัพท์ ความเข้าใจรายละเอียดของข้อความที่อ่าน และงานวิจัยของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2534, น. 178-179 อ้างถึงใน บุญพา คำวิเศษณ์, 2558) ได้เสนอขั้นตอนและกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้คือ กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre – reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ที่อ่าน (While reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้าง และเนื้อเรื่องที่อ่านและกิจกรรมหลังอ่าน (Post reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน และสร้างความคุ้นเคยในการทำแบบทดสอบได้ดี ในขณะเดียวกัน เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว และอรอนงค์ ทิรัญบุรณะ (2526, น. 65 อ้างถึงใน สายสุนีย์ จันทพงษ์, 2553) ได้กล่าวถึงตัวอย่างของเอกสารจริงที่พบในชีวิตประจำวันว่ามีอยู่หลายประเภท เช่น ข่าว บทความ ป้ายโฆษณา การ์ตูน เป็นต้น และข้อดีของการนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียน การสอนจะทำให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับบทความที่เขาจะได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนความกระตือรือร้นและ สนใจการอ่านมากขึ้น

4) ทักษะการเขียน พบว่า นิสิตมีความต้องการจำเป็นในการเขียนเรียงความเป็นภาษาอังกฤษ รองลงมา การเขียนอีเมลตอบโต้เป็นภาษาอังกฤษ ลำดับที่สาม การเขียนบันทึกย่อเป็นภาษาอังกฤษจากบทความ เอกสารวิชาการ หรือหนังสือ ลำดับที่สี่ การเขียนบันทึกย่อเป็นภาษาอังกฤษจากการฟังบรรยาย ลำดับที่ห้า การเขียนประวัติย่อเป็นภาษาอังกฤษ (Resume) ลำดับที่หก การทบทวนหลักไวยากรณ์สำหรับ การเขียนภาษาอังกฤษ และการเขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ เท่ากัน ตามลำดับ ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมความคิด การลำดับเรื่องและเลือกสรรถ้อยคำในการถ่ายทอดออกมาเป็นข้อความที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงความต้องการ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษผู้เรียนจะต้องหมั่นฝึกฝนและหัดเขียนอยู่เสมอ นอกจากนั้นการเขียนและการอ่านเป็นทักษะที่เชื่อมโยงกัน หากผู้เรียนมีประสบการณ์ในการอ่านมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิมล์ม โกวินาทกุล (2530, น.1 อ้างถึงใน สุนิตย์ ยอดจันทร์, 2552) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้อง อาศัยความสามารถ ความรู้รอบหลายด้านประกอบกัน เริ่มตั้งแต่การใช้ทักษะพื้นฐานทางภาษา ทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน รวมทั้งการใฝ่หาความรู้ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คนที่ ฟังมาก อ่านมาก รู้มาก จะช่วยให้การเขียนพัฒนาดีขึ้นด้วย ส่วนสุวรรณีย์ พันธุ์พริกส์ และ ภัลลิกา มหาพูนทอง (2560) กล่าวถึง ความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกว่า นักศึกษาต้องการเขียนบรรยายการทดลองโครงการงาน บทคัดย่อ รายงาน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนและ/หรือ การทำงานเขียนจดหมายติดต่อ กรอกแบบฟอร์มและการเขียนสรุปย่อความ และงานวิจัยของ ปองศักดิ์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในการเรียนรู้

ภาษาให้กับนักเรียน โดยการการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ครูอาจใช้เทคโนโลยีให้เข้ามามีส่วนร่วมต่อการเรียนภาษาด้วย เช่น ฝึกให้นักเรียนใช้อีเมล (E-mail) ในการติดต่อเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการสื่อสารตั้งงานของ วาสนาสมศิริ (Wassanasomsithi, 1998) ซึ่งแสดงให้เห็นประโยชน์ของการใช้อีเมล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. สามารถนำผลการวิจัยมาพัฒนาและปรับปรุงด้านสื่อการสอนสองภาษา
2. สามารถนำผลการวิจัยมาในการเตรียมความพร้อมด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและหารูปแบบการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนิสิตวิทยาลัยการเมืองการปกครอง
3. สามารถนำผลการวิจัยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัยการเมืองการปกครองได้ตรงตามความต้องการ
4. สามารถการนำผลการวิจัยไปออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนทางด้านรัฐศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งจะมีผลสืบเนื่องกับระบบกลไกด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยความพร้อม และความต้องการของคณาจารย์ และนิสิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว เพื่อเปรียบเทียบข้อมูล และนำมาปรับปรุงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้มีความพร้อม ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นต้น
3. ควรมีเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2541). *ทักษะภาษานานาชาติ*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมอาเซียน. (2561). *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. สืบค้นจาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/customize/30641-ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.html>
- กองทะเบียนและประเมินผล. (2559). *หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2559*. วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- กองแผนงาน. (2560). *คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- กิริฎา เกาพิจิตร. (2557). *เศรษฐกิจไทยมองไปข้างหน้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconMakhongCanelArea/Cooperation/Documents/_Chiangmai%20U_Nov%2019%202014_Thai.pdf
- กันยา สุวรรณแสง. (2538). *จิตวิทยาทั่วไป General psychology*. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา.
- ณตพล ศุภณัฐเศรษฐกุล. (2557). ความพร้อมและความต้องการจำเป็นของนักศึกษาแพทย์ ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพแพทย์ ภายใต้การเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558. *ธรรมศาสตร์เวชสาร*, 14(3), กรกฎาคม-กันยายน.
- ณัฐรัตน์ ฤทธิรัตน์ และ ธัญภา ชีระมณี. (2557). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15 วันที่ 28 มีนาคม 2557.
- บุญพา คำวิเศษณ์. (2558). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมกลุ่มประเทศอาเซียน สำหรับมัคคุเทศก์. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 1(1), กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2558.
- ปองศักดิ์ ศรีสืบ และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2553). การศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน จังหวัดนราธิวาส. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 2(3), กันยายน - ธันวาคม 2553.
- พรพิมล รिया และธนากรูร ขำศรี. (2555). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย*. รายงานวิจัย: มหาวิทยาลัยนอร์ท, เชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วิภาดา พูลศักดิ์วารสาร. (2560). การสำรวจความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคริสตศาสนศาสตร์ในกรุงเทพฯ. *วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(2), พฤษภาคม - สิงหาคม 2560, 910 - 926.
- วิทยาลัยการเมืองการปกครอง. (2560). *แผนปฏิบัติงานวิทยาลัยการเมืองการปกครอง ปีการศึกษา 2560*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สายสุนีย์ จันทร์พงษ์. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ*. สืบค้นจาก http://swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research/747.pdf
- สุนิตย์ ยอดขันธ์. (2552). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก*. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- สุภาวดี เจริญวานิช. (2556). ศึกษาวิกฤตการณ์การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษา ของนักศึกษาพยาบาลเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 21(7), (ฉบับพิเศษ).
- สุวรรณณี พันธุ์พริกส์ และฉลลิกา มหาพูนทอง. (2550). การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 17(3).
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธนู ศรีไสย์. (2551). *สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หนึ่งฤทัย พงกษาศิลป์. (2548). *การศึกษาค้นคว้าความต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยว กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว เขตจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง*. (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- อดิศักดิ์ ย่อมเยา. (2560). *ศึกษาปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลาง และโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย*. บทความวิจัย: สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 56-66.
- Wassanasomsithi, P. (1998). E-mail in EFL Classrooms: Why and How. *Nida Language Center Journal*, 3, 41-53.